

10. Про затвердження Порядку присвоєння та зміни поштових адрес об'єктам нерухомого майна на території Валківської міської ради : Рішення Валківської міської ради від 26.02.2016 № 106. URL: <http://valky-rada.at.ua> (дата звернення 02.06.2017).

11. Про питання присвоєння адрес об'єктам нерухомого майна на території села Шевченкове : Рішення Виконавчого комітету Шевченківської сільської ради. URL: http://shevchenkove-sr.ucoz.ru/Rishenya_vukonk/2013r/RVK-28-05-13.doc (дата звернення 02.06.2017).

12. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення містобудівної діяльності». [Електронний ресурс]. URL: <http://old.minregion.gov.ua>.

Одержано 12.06.2017

УДК [342.9.03:356.35](477)

Інна Олегівна ОСТАПЕНКО,

здобувач кафедри загальноправових дисциплін факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, юрисконсульт військової частини А1660, м. Вінниця

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВІЙСЬКОВІ АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

В умовах здійснення адміністративно-правової реформи в Україні особливе місце займає формування принципово нових механізмів, спрямованих на вдосконалення провадження у справах про адміністративні правопорушення, зокрема у справах про військові адміністративні правопорушення. Розгляд питання щодо даного виду провадження є досить важливим на сьогоднішній день та потребує додаткового вивчення, адже в умовах дії особливого періоду в Україні збільшилася кількість правопорушень, які вчиняються військовослужбовцями, що призводить до погіршення рівня боєготовності та боєздатності військ, унеможливорює належне виконання військовими формуваннями завдань за призначенням та підриває їх авторитет.

Під провадженням у справах про адміністративні правопорушення розуміється визначена адміністративно-процесуальними нормами діяльність уповноважених на те органів та посадових осіб, пов'язана з розглядом і вирішенням справ про адміністративні правопорушення, винесенням по них законних і об'єктивних постанов та їх виконанням, а також вжиттям заходів щодо попередження правопорушень. [1, с. 62]

Важливою характеристикою провадження у справах про адміністративні правопорушення є його стадійність, тобто послідовність вчинення визначених у законодавстві дій. Серед науковців відсутні єдині підходи у визначенні кількості стадій та їх назви. Однак, на нашу думку, головне, щоб провадження у справах про адміністративні правопорушення було послідовним і у сукупності всі стадії були спрямовані на досягнення загальної мети та вирішення закріплених у законі завдань провадження.

Так, В. Авер'янов, О. Бандурка, Ю. Битяк, О. Кузьменко, М. Тищенко вказують на чотири стадії провадження в справах про адміністративні правопорушення, а саме: 1) порушення справи про адміністративне правопорушення; 2) розгляд справи про адміністративне правопорушення й винесення у справі постанови; 3) оскарження постанови; 4) виконання постанови. [2, 401]

У свою чергу, кожному стадію можна поділити на етапи. Так, для стадії порушення справи такими є виявлення факту порушення та складання протоколу по ньому; прийняття й оформлення рішення про порушення справи. Для стадії розгляду справи - збір доказів; встановлення даних, що характеризують особу правопорушника; направлення матеріалів для розгляду за підслідністю. Для стадії оскарження й опротестування постанови - перевірка законності винесення постанови; винесення рішення. Для стадії виконання постанови - звернення постанови до виконання; безпосереднє виконання [3, с. 147].

Вказана стадійність адміністративного провадження здійснюється, у тому числі, у справах про військові адміністративні правопорушення, однак із врахуванням певних особливостей.

Підставами притягнення військовослужбовця до адміністративної відповідальності є вчинення ним військового адміністративного правопорушення, передбаченого статтями 172-10 – 172-20 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП).

Справи про військові адміністративні правопорушення розглядаються та вирішуються районним, районним у місті, міським чи міськрайонним судами за місцем вчинення правопорушення.

Протоколи про військові адміністративні правопорушення мають право складати командири (начальники) військових частин (установ, закладів), командири підрозділів, які уповноважені на те командирами (начальниками) військових частин (установ, закладів).

У разі вчинення військовослужбовцем кількох окремих військових адміністративних правопорушень протоколи складаються щодо кожного з вчинених правопорушень. У випадку вчинення військового адміністративного правопорушення кількома військовослужбовцями протокол про військове адміністративне правопорушення складається на кожну особу окремо [4].

Під час розгляду справи та притягнення особи до відповідальності за вчинення військових адміністративних правопорушень, необхідно врахувати ряд чинників, серед яких: 1) наявність у винної особи статусу військовослужбовця, а також спеціального суб'єкта окремих складів адміністративних правопорушень; 2) відсутність у діях (бездіяльності) правопорушника ознак кримінально караного діяння; 3) наявність у діях (бездіяльності) військовослужбовця складу військового адміністративного правопорушення; 4) наявність чи відсутність ознаки повторності при скоєнні адміністратив-

них правопорушень; 5) наявність чи відсутність кваліфікуючої ознаки вчинення військових адміністративних правопорушень в умовах дії особливого періоду; 6) дотримання строків притягнення винної особи до адміністративної відповідальності. 7) наявність обставин, що виключають адміністративну відповідальність.

Оформлення матеріалів справи про військово адміністративне правопорушення забезпечує командир (начальник) військової частини (установи, закладу), який склав протокол, командир підрозділу, який уповноважений на те командиром (начальником) військової частини (установи, закладу).

Право на оскарження постанови за результатами розгляду протоколу є однією з гарантій захисту прав особи, забезпечення законності притягнення до адміністративної відповідальності.

Слід зазначити, що на сьогоднішній день постає проблемне питання щодо не можливості оскарження постанови, за результатами розгляду протоколу про військово адміністративне правопорушення, особою, яка склала протокол. Відповідно до статті 287 КУпАП України постанова може бути оскаржена прокурором, особою, щодо якої її винесено, а також потерпілим.

Виконання постанов за вчинення військового адміністративного правопорушення є завершальною стадією провадження в справах про адміністративні правопорушення. Постанова по справі про військово адміністративне правопорушення є обов'язковою для виконання військовослужбовцями, які притягаються до адміністративної відповідальності, та виконується негайно після її винесення.

Особливістю виконання постанов за результатами розгляду протоколів про військові адміністративні правопорушення є те, що постанови є обов'язковими до виконання, у тому числі, для командирів (начальників) військових частин. Оскільки командир (начальник) військової частини (установи, закладу), де проходить військову службу правопорушник, зобов'язаний позбавити військовослужбовця премії повністю у разі винесення судом постанови про накладення адміністративного стягнення за вчинення військового адміністративного правопорушення. Крім того, у разі винесення судом постанови про накладення адміністративного стягнення за вчинення військового адміністративного правопорушення надбавка за виконання особливо важливих завдань не виплачується за місяць, у якому така постанова надійшла у військову частину [5].

Осіб, підданих адміністративному арешту, тримають під вартою в місцях, що їх визначають органи Національної поліції. При виконанні постанови про застосування адміністративного арешту арештовані піддаються особистому оглядові. Військовослужбовців, підданих арешту, утримують на гауптвахтах Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

Таким чином, на законодавчому рівні існують нормативно-правові документи, що характеризують основні положення провадження у справах про адміністративні правопорушення. Однак провадження у справах про

військові адміністративні правопорушення мають ряд особливостей, що зумовлено специфікою проходження військової служби правопорушників та основними завданнями, які покладаються на військові формування в цілому, а тому потребують більшої уваги з боку держави.

Список бібліографічних посилань

1. Гончарук С. Т. Адміністративний процес: навч. посіб. Київ: НАУ, 2012. 184 с.
2. Демський Е. Ф. Адміністративне процесуальне право України : навч. посіб. К. : Юрінком Інтер, 2008. 496 с.
3. Бандурка О. М, Тищенко М. М. Адміністративний процес. Київ, 2001. 301 с.
4. Наказ Міністерства оборони України від 19.05.2015 № 222 // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0656-15> (дата звернення 02.06.2017).
5. Наказ Міністерства оборони України від 11.06.2008 № 260 // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0638-08> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017

УДК 342.922

Павло Андрійович ПІНЧУК,

науковий співробітник НДІ Приватного права

**ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРОВАДЖЕННЯ
У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ»**

Питання наукового визначення поняття «провадження у справах про адміністративні правопорушення» є досить дискусійним. Так, законодавець, в Кодексі України про адміністративні правопорушення обмежився виключно завданнями провадження, проте саме визначення цього процесу не надав. А от у Митному кодексі України, окрім завдань провадження у справі про порушення митних правил, визначено зміст провадження. Так, ч. 2 ст. 486 Митного кодексу України встановлено, що провадження у справі про порушення митних правил (що є адміністративними правопорушеннями, окрім контрабанди – кримінальне правопорушення) включає в себе виконання процесуальних дій, зазначених у статті 508 цього Кодексу, розгляд справи, винесення постанови та її перегляд у зв'язку з оскарженням [1, с. 313]. Тому найчастіше провадження в справах про адміністративні правопорушення визначають як специфічне та важливе адміністративно-юрисдикційне провадження, яке входить в загальний адміністративно-юрисдикційний процес. На доктринальному рівні Ю.П. Битяк визначає даний процес як низку послідовних дій уповноважених органів (посадових осіб), а у деяких випадках інших суб'єктів, які згідно з нормами адміністративного законодавства здійснюють заходи, спрямовані на притягнення